

DORUL MEU

O nouă zi
în viața mea
va înflori,
o dimineată
însorită se va ivi
un Soare nou
pe cerul meu
va răsări
când vei veni
și orice nori
din viața mea
vei risipi...
Iubirea mea
și dorul meu
se va mplini...
și drumul greu
și crucea grea
și așteptarea mea
se vor sfârși..

(Tudor Grădinaru)

Să ne rugăm pentru...

- ...**copilașii aduși azi la binecuvântare, Lois și Elisei-Daniel.** Domnul să-i binecuvânteze, să-i păzească și să le dea o creștere armonioasă. Dumnezeu să-i binecuvânteze și pe părinții lor, să-i ajute să traseze cât mai clar calea Lui în casa lor pentru ca acești copii să poată să-L cunoască pe El și să-L urmeze mai apoi întreagă viața lor.
- ...**fratele pastor Nelu Filip.** Este perioada evanghelizărilor când fratele pastor este invitat să predice Cuvântul Domnului în diferite locuri din țară. Să cerem călăuzire și inspirație de sus pentru el. Domnul să-l întărească și, de asemenea, să-l păzească în toate călătoriile pe care le face.

SERVICIILE BISERICII

DUMINICA : 9 - 12 Serviciu divin

18 - 20 Serviciu divin

MARȚI : 18 - 20 Seară de rugăciune

JOI : 18 - 20 Serviciu divin

VINERI: 17³⁰ - 19 Seara adolescenților

SĂMBĂTĂ: 18 - 20 Seară de tineret

Colectivul de redacție:

Teo Laze, Dana Popa,
Ramona Gheju, Andreea Homoșdean,
Isabelle Romașcu, Dana Cristea.

Îți place să scrii? Ai poezii personale, eseuri sau mici gânduri pe care le-ai așternut cândva pe hârtie și te-ai gândit că nimănui nu-i pasă de ce ai scris tu? Nouă ne pasă! Așa că nu ezita să ne trimiți creațiile tale la adresa de e-mail buletin.dumincal@yahoo.com și cele mai bune vor apărea în buletinul bisericii.

Zâmbiți, vă rog...

Un pastor tânăr, plin de emoții, trebuia să predice pentru prima dată într-o biserică. Își pregătise o predică destul de lungă și se uita speriat printre rândurile notițelor. A început timid și cu un glas abia șoptit.

- Nu se aude nimic aici în spate!, strigă cineva din sală.

Își dresе glasul și continuă puțin mai tare, dar la fel de încurcat.

- Vorbește domnule mai tare ca să te aud și eu!, strigă din nou aceeași persoană din ultimul rând.

Disperat, rosti răstit și cât putu el de tare următoarele fraze la fel de alambicate. Omul din spate se ridică din nou:

- Te rog domnule! Vreau să aud și eu. Mai tare!

Din rândul din față s-a ridicat un altul care s-a întors spre cel din spate:

- Ce te tot plângi atât? Stai jos și mulțumește Domnului, dacă nu, vin să schimb locul cu dumneata!

Timisoara — str. Banu Mădăcine nr.25 tel. 0256-472002
e-mail: poartacerului@gmail.com

Vă stăm la dispoziție pentru nevoile dumneavoastră spirituale :

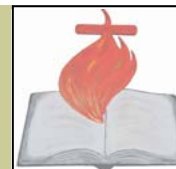
Pastor Nelu Filip : tel. 0745-306431

Diacon Romica Florescu : tel. 0721-644073

Prezbiter Sandu Guler : tel. 0722-510842

Diacon Paul Moldovan : tel. 0745-531218

BISERICA POARTA CERULUI

“O poartă deschisă către ceruri”

“Adevărat vă spun că, oricine nu va primi Împărăția lui Dumnezeu ca un copil, cu nici un chip nu va intra în ea!”
(Marcu 10:15)

DRAGOSTE DE MAMĂ

“Când era încă departe, tatăl său... a alergat de a căzut pe grumazul lui și l-a sărutat mult.” (Luca 15:20)

O femeie săracă dintr-un sătuc, hotărî să-și dea singura fată servitoare la oraș, pentru a-și putea cumpăra pământ cu banii câștigați. Astfel, fata ajunsese să lucreze într-o casă bogată. Frumoasă și inteligentă, ea își dădu seama curând că ar putea câștiga mai mult fără să lucreze, decât lucrând. Mașină, blănuri, bijuterii au fost plata pierderii sufletului. În mijlocul distracțiilor și al petrecerilor, își uită mama. Zece ani trecură astfel.

Într-o noapte, apărură și remușcarea. *“Cum mi-am putut neglija mama?”* se întrebă ea. Se urcă îndată în mașină și porni spre sătucul ei. Ajunsese după miezul nopții. Poarta era larg deschisă. Era sigură că mama ei era bolnavă și că venise doctorul, căci o știa pe mamă grijulie să încuie poarta. Străbătu curtea și văzu lumină în camera mamei.

Când puse piciorul pe prag, auzi vocea ei: *“Tu ești, Iulia?”*

“Da, mamă!”, răspunse ea. *“Cum de e poarta larg deschisă, noaptea?”*

“De când ai plecat, acum zece ani, n-am închis-o niciodată.”

Și fata întrebă din nou: *“Cum de arde lampa în camera ta, atât de târziu?”*

“N-am stins-o niciodată de când ai plecat tu”, răspunse mama. *“Inima iubitoare de mamă te-a așteptat tot timpul.”*

Aceasta va fi și experiența ta dacă, după ce ai bătut cărările păcatului, te vei întoarce la Casa Cerească. Vei găsi poarta larg deschisă și lumina arzând. Dumnezeu așteaptă întoarcerea ta cu dragoste de mamă.

Richard Wurmbbrand

SĂ NE CUNOAȘTEM UNII PE ALȚII...

Dorim ca și în acest număr al buletinului duminical să prezentăm o familie din cadrul Bisericii „Poarta Cerului”, și anume **familia Olteanu Gheorghe & Nina Stefania**.

Această familie s-a întemeiat în data de 8 decembrie 2007, în Timișoara, serviciul divin în care s-a cerut binecuvântarea Domnului peste ei având loc chiar în biserica noastră. De la începutul vieții de familie, cei doi tineri au căutat să-L slujească pe Dumnezeu în viața lor, iar Domnul nu a întârziat să-Și arate dragostea față de ei. Ca și ocupație zilnică, fratele Gheorghe se ocupă de amenajări interioare, iar sora Nina este medic rezident.

Principiul pe care soții Olteanu l-au ales să le călăuzească pașii în viață se găsește în Psalmul 91:1,2 – „*Cel ce stă sub ocrotirea Celui Preaînalt și se odihnește la umbra Celui Atotputernic, zice despre Domnul: El este locul meu de scăpare și cetățuia mea, Dumnezeul meu în care mă încred!*” Astfel, cei doi caută să-L cunoască pe Dumnezeu mai bine și să-I cunoască și să-I îndeplinească voia, convinși fiind că dacă ei vor rămâne aproape de Dumnezeu, El va fi Cel care le va ocroti viața și căminul pentru cât timp vor trăi pe acest pământ.

Fie ca Domnul să binecuvânteze această familie, să îi înconjoare cu brațul Său puternic și să le dea putere să-L slujească toată viața lor!

Am dori, ca și biserică, să purtăm în rugăciune familia Olteanu întreagă săptămâna viitoare, să mijlocim pentru binecuvântarea lor și să ne rugăm în mod special pentru vindecarea deplină, dar mai ales mântuirea veșnică a părinților surorii Nina.

... a consemnat Andreea Homoșdean

Un gând...

Cuvântul lui Dumnezeu bine înțeles și împlinit cu strictețe este calea cea mai scurtă către perfecțiune spirituală. Și asta fără a selecta doar câteva pasaje favorite, excluzându-le pe celelalte.

Numai o Biblie întregă poate face un creștin întreg.

Le urăm
LA MULȚI ANI și multe binecuvântări celor care în săptămâna aceasta își vor aniversa ziua de naștere. De asemenea, să nu uităm să-i amintim în rugăciunile noastre :

Luni, 25 febr. -

Mirela Roșca

Marți, 26 febr. -

Horățiu Zăgrean

Miercuri, 27 febr. -

Elena Luchescu

Joi, 28 febr. -

Florica Florea

“Cine va putea să se suie la muntele Domnului? Cine se va ridica până la locul Lui cel Sfânt?

Cel ce are mâinile nevinovate și inima curată, cel ce nu-și dedă sufletul la minciună, și nu jură ca să înșele. Acela va căpăta binecuvântarea Domnului, starea după voia Lui dată de Dumnezeul mântuirii lui.”

(Ps. 24:3-5)

Când Dumnezeu i-a creat pe TAȚI...

Când Dumnezeu i-a creat pe TAȚI, El a început printr-un contur prelung. Un înger, ce se tot învățea pe-acolo, L-a întrebat:

- Ce fel de TATĂ mai e și acesta, Doamne? Dacă pe copii îi vei face de-o șchioapă, de ce-i faci pe TAȚI atât de înalți? Nici un TATĂ nu va fi în stare să se joace cu trenulețul fără să îngenuncheze, nici să-l învelescă pe mezin cu plăpumioara fără să se aplece, ca să nu mai vorbim că va trebui de-a dreptul să se încovoie ca să-l sărute de “noapte bună”.

Dumnezeu a zâmbit și a răspuns:

- Da, dar dacă îl fac după măsura unui copil, la cine vor mai putea privi în sus copiii?

Și când Dumnezeu a modelat mâinile TATĂLUI, le-a făcut mari și late. Îngerul a dat trist din cap și a murmurat:

- Oare Te-ai gândit bine, Doamne? Îți dai seama ce faci? Mâinile mari sunt întotdeauna aspre și nu de puține ori stângace, mai ales dacă e vorba să prindă scaiul de la pampers, să încheie nastureii de la jacheta băiețelului, să lege fundițele din codițele fetei sau - mai rău! - să scoată așchia ce i-a intrat mezinului în deget când își cioplea bărcuța...

Dumnezeu a zâmbit din nou și a răspuns:

- Știu, știu, ai dreptate. Dar vezi tu, mâinile acestea sunt încăpătoare. În ele are loc aproape orice - de la toate nimicurile din buzunarul băiețelului, până la toate figurinele de hârtie ale fetei, plus sfuri, șuruburi, cuie... În același timp, însă, ele sunt suficient de primitoare, ca în căușul lor să se cuibărească fața unui copil.

Apoi Dumnezeu a modelat picioare lungi, un bazin îngust și umeri lați și puternici. Îngerul privea aproape îngrozit la noua creație.

- Nu, nu se poate, Doamne! Dacă se așează și vrea să ia copilul în brațe, o să-i cadă printre picioare, că ai uitat să-i faci o poală!

Zâbind, Dumnezeu a răspuns:

- MAMA, da, ea are nevoie de poală. În

schimb TATĂL are nevoie de umeri puternici ca să împingă mașina la nevoie, să-și sprijine fiul în timp ce-l învață să meargă pe bicicletă sau să susțină un căpșor adormit în drum spre casă după o plimbare mai lungă în răcoarea serii.

Când Dumnezeu era pe punctul să finiseze picioarele ce urmau să intre în cei mai mari pantofi ce au existat vreodată, îngerul nu s-a putut abține să nu remarce chicotind:

- Nu-i drept, Doamne! Chiar crezi că lăboacele astea se vor putea coborî din pat în miez de noapte când bebelușul plânge în leagăn?

Și cum crezi că va putea pași un TĂTIC cu asemenea picioare printre jucăriile răsfirate pe covor, fără să zdrobească una sau două sub pasul lui greu și apăsător?

Dumnezeu a zâmbit din nou și a răspuns cu aceeași răbdare și înțelegere în glas:

- Se va descurca, ai să vezi... În plus, îl va putea duce în spate pe Prâslea, care vrea să călărească prin grădină, sau, la o singură bătaie de picior, va putea speria șoricelii din căsuța de vacanță... Și apoi, care copil nu se va bucura să încerce pantofii “uriași” ai TATĂLUI, anticipând nerăbdător ziua când va fi și el la fel de mare ca TATA?

Dumnezeu a lucrat toată noaptea, dându-i TATĂLUI cuvinte puține, dar un glas ferm și plin de autoritate și doi ochi care, deși pot să vadă absolut totul, rămân blânzi și înțelegători... În cele din urmă, chiar în ultima clipă a creației, a adăugat lacrimile. După care S-a întors încet spre înger și, privindu-l cu aceeași blândețe pe care o pusese în ochii TATĂLUI, l-a întrebat:

- Ei, acum ești mulțumit? Un TATĂ iubește la fel de mult ca o MAMĂ. Inima lui este la fel de sensibilă, dragostea lui - la fel de nemărginită.

Îngerului nu i-a mai rămas nimic de spus.

sursa - www.misiune.ro

